

ZWANENZANG DIRIGENT CANTARELLA

MUZIKAAL PROTEST TEGEN BREXIT

Concert door 'Cantarella' in r.k. kerk aan de Raamstraat in Delft op 16 november

Na ruim 22 jaar gaat dirigent Johan Sonneveld het stokje overgeven aan een opvolger. Vanavond dirigeerde hij zijn eigen afscheidsconcert, waarvoor hij zelf het programma had mogen samenstellen. Als groot barokliefhebber koos hij voor muziek van Händel. De nagenoeg uitverkochte Raamstraatkerk genoot van de ,Ode for St. Cecilia's Day', drie ,Coranotion Anthems' en een fluit- en orgelconcert van deze grote componist.

Fans van Johan en Cantarella

Al vroeg waren de banken en stoelen van de katholieke kerk in de Raamstraat bezet, meest door fans van het koor, maar ook van vertrekkend dirigent **Johan Sonneveld**. Onder hen trof ik een erelid van Cantarella aan, dat maar liefst 42 jaar bij het koor gezongen had. „Ik heb drie dirigenten versleten,“

vertelde ze me, „maar Sonneveld was de beste en de pittigste!“ De voorzitter van Cantarella vestigde in zijn openingswoord de aandacht op het afscheidskarakter van dit concert. „Ik hoop daarom“, zo zei hij, „dat U extra goed wilt luisteren, dat Cantarella extra mooi zal zingen, het orkest extra mooi zal spelen en nogmaals, dat U vooral goed deze laatste keer zult letten op

onze dirigent, Johan Sonneveld!“ Het publiek zou deze oproep niet onbetuigd laten want nadat de solisten zoals gebruikelijk onder een beleefd applaus op waren gekomen, verhevigde dit applaus en werd langgerechter toen de dirigent met de hem zo kenmerkende lenige tred het podium betrad. Het publiek was met hem en zou net als koor en orkest aan zijn lippen hangen. Na afloop zou het toch al luide applaus opnieuw oplaaien en overgaan in een staande ovatie, toen Sonneveld bescheiden maar blij het slotapplaus in ontvangst nam.

Het koor droeg nieuwe shawls in de kleuren en loop van de vlag van United Kingdom

Het programma

De dirigent stak met de keuze van het programma zijn voorliefde voor de barok en Engelse muziek dus niet onder stoelen of banken. Anders dan anders bij Cantarella was het concert dit keer gewijd aan één componist, G. F. Händel, voor het gemak nu ook maar ingelijfd bij de Engelse componisten. De drie *Coronation Anthems* werden breed en vaak majestueus gezongen. Jubelend door Cantarella waar nodig. De *Ode for St-Ceciliaday* was goed gekozen in deze tijd van het jaar en in dit gebouw (22 november het feest van St. Cecilia,

patrones van de kerkmuziek). De uitvoering hiervan klonk inderdaad *geïnspireerd* zoals de dirigent zelf later tijdens de evaluatie van het concert zou zeggen. Opnieuw viel op over wat een mooi herenkoor Cantarella beschikt. De tenoren zouden best versterkt willen worden denk ik, al weerden ze zich uitstekend. Met name de beurtzangen tussen solisten en koor kwamen goed over, vooral *The trumpet's loud clangour*. Het solistenaandeel was trouwens erg groot en dat was helemaal niet erg als je hoorde hoe **Adrian Fernandes** (tenor) en Cantarella's huissopraan **Jenny Haisma** zongen.

Sopraan Jenny Haisma

Maar, eerlijk is eerlijk, de edelste en mooiste klanken kwamen van het **Holland Symfonie Orkest**. Hoe hartveroverend klonk niet de ouverture van de Cecilia Ode! En over wat voor een solisten kan dit orkest beschikken (fluit, trompet, cello). Het is te hopen dat de nieuwe dirigent de samenwerking met dit geweldige orkest voort gaat zetten. Het fluitconcert en het orgelconcert kwamen de afwisseling ten goede. Wel was het eeuwig zonde dat bij dit orgelconcert geen gebruik werd gemaakt van het prachtige

kerkorgel uit deze kerk, maar van een kistorgel. Hierdoor leek het af en toe meer op een vioolconcert dan op een orgelconcert.

Johan Sonneveld

In het begin van zijn carrière bij Cantarella had Sonneveld zich in de Delftsche Courant laten ontvallen dat hij Cantarella voorlopig met ‚ijzeren hand‘ zou leiden. Welnu, dat heeft het koor geen windeieren gelegd. Het contact tussen koor en dirigent is erg intens. De concentratie is groot.

Sonneveld is niet de man van wijdse en grootse gebaren, maar de zangers begrijpen zijn kleinste teken. Ook het orkest volgt zijn aanwijzingen nauwgezet. Sonneveld dirigeert zeer punctueel met ook grote aandacht voor dynamische schakeringen. Bij de evaluatie met zijn koor na afloop zou hij spreken van ‚een fijn concert‘. Een understatement voor het publiek. Men was uitzinnig en wilde hem na afloop maar niet laten gaan.

Maar na 22 jaar is het tijdperk Sonneveld afgesloten en „Cantarella heeft“, volgens voorzitter Smlde, „na al die jaren de vruchten van zijn ambitie en inzet geplukt“.

CANTARELLA LIET DIRIGENT NIET ZO MAAR GAAN

Voorzitter Smilde looft en dankt de dirigent,

penningmeester Zegers doet hetzelfde vergezeld met een groot kado en Patty

Adelaar spreekt namens de redactie van

Cantarellabladd ‚Parlando‘. Op zijn beurt dankt Sonneveld voor het vertrouwen dat hij meer dan 22 jaar van besturen en leden heeft gekregen. „Schenk dat ook aan mijn opvolger“, waren zijn laatste woorden.